

DEN TURNHOUTSCHEN WATERTOOREN

MAANDELIJKSCHE GAZETTE - JULI 2011

Den hoofdrol in de werkplaats!

Vorigen zaterdag kreeg den Heer de Vries den hoofdrol voor zijne onderneeming overhandigd door Akademia, zijnen trouwen leeverancier van verven, pigmenten en andere schildersbenodigdheden.

Het is eenen rol van twee meters en tien centimeters hoogte en tien meters lengte, en samengesteld uit eenerzijds katoenen en linnen weefsel uit onze en andere koloniën en anderzijds uit zulke zogenaamde kunstmatige vezels, welke sinds het einde van den tweeden oorlog hunne intrede deden in onze contreien. Deze kunstmatige vezels, met het bloote oog niet van echte te onderscheiden, zijn nog sterker dan de gewone linnen en katoenen vezels, met dewelke wij reeds van kleinsaf vertrouwd zijn, wat zijn nut zal hebben bij het tentoonstellen van het panorama. Den doek, dien ondertusschen dertig meters lang zal zijn, zal aan eenen hoepelvormige constructie opgehangen worden. Men huivert bij de gedachte dat hij onder zijn eigen gewicht zoude scheuren en dat het kunstwerk aldus reddeloos verlooren zoude gaan.

Deezen eersten rol zal den meester en zijne schildermeid toelaten reeds eenige gewenning en routine te verwerven bij het schilderen van Turnhout in zijn geheel op eenen enkelen gespannen canvas.

Den zorg van den Heer de Vries, dat eenen bijkomenden leegen rol wel eens van pas zou komen voor het oprollen van het afgewerkte stuk schilderij, bleek overbodig. Hij had nochtans zijnen leeverancier deelgenoot gemaakt van zijne bezorgdheid. Doch dit probleem loschte zich vanzelf op! Iederen doek wordt immers geleverd met twee sterke en dikke kartonnen etuis. Den eersten dient om het doek op te rollen. Den tweeden om er het geheel mee in te pakken. Toen het schildersmeidje op den atelier dat waarnam, bracht zij haaren meester daar zonder verder verwijl van op de hoogte, dien hare begrijpelijke opluchting deelde.

Nog deeze week zouden den Heer de Vries en het meidje, het noodige hout gaan halen voor het bouwen van den kader op denwelke den doek gespannen dient te worden om de schilders toe te laten op eene verticale oppervlakte te schilderen.

Den meester en zijn hulpje beproefden het gezamenlijke schilderen reeds op eene schilderij van bescheiden afmetingen, hetwelk - hoe kan het ook anders - eenen watertooren voorstelde. Nadat den meester er het batiment op had geschilderd mocht het meidje een pooging wagen daar ook de wolken op te contereiten. Den Heer de Vries was tevreeden met den uitkomst hare inspanningen. Men mag aanneemen dat zij nu den schilder in de meer eenvoudige deelen van het werk zal moogen bijstaan bij zijne onderneeming.

Van stapel?

Nagenoeg alle voorbereidende werkzaamheden zijn verricht, die het eigenlijke schilderen vooraf zouden gaan.

Zoodra den kader aan den muur is bevestigd, waaraan den doek zal worden gespannen, kan het schilderen van den achtergrond eenen aanvang neemen.

Deezen zeer eentoonigen arbeid zal waarschijnlijk hoofdzakelijk door het meidje worden uitgevoerd, dat op deeze wijze nog eenige bijkomende ervaring kan opdoen.

Den hoofdrol in de werkplaats der panoramaschilders

Periodieke Gazette voor den Panoramabouwer

Prijs : onbetaalbaar
Wordt uitsluitend verspreid in de stad Turnhout.

Een toonbeeld van technisch vernuft!

In onze vorige Gazette hebben wij reeds bericht dat den schoonzoon van den Heer de Vries eenen zeer bedreeven photograaf is. Het was dan ook in zijn gezelschap dat den artist op het dak van de voormalige vermicellifabriek is naar boven geklommen om den wijden omtrek te laten photografeeren.

Hoewel dit reeds als een teeken van groot vernuft kan worden beschouwd dat weinigen in deeze mate gegeven is, wordt het nog oovertroffen door wat den Heer Peter Meeussen daarna bewerkstelligd heeft.

Deezen man heeft zich het meesterschap eigen gemaakt oover een electrisch apparaat met den Amerikaanschen naam "computer". Men spreekt het uit als "kompjoeter". Met dit vernuftige apparaat is den man erin geslaagd zes van zijne fotografieën aan elkaar te lasschen en in eenen daartoe speciaal ingerichten winkel te laten drukken als één lange prent van meer dan vier meters, zonder eenige menschelijke tusschenkomst.

Men zoude dit in minder vooruitstreevende tijden zonder eenigen twijfel als hekserij bestempeld hebben. Zelfs nu gaat het ons verstand te boven hoe zulks dan wel in zijn werk gaat.

Timmerwerken van eenen kunstenaar

Om den doek te kunnen spannen waarop den Panorama geschilderd zal worden, diende er eenen kader of een geraamte aan den wand te worden geveezen. Eene gelukkige bijkomstigheid in de door het hulpje ter beschikking gestelde kamer is de aanwezigheid van twee zoogenaamde steunbeeren, welke eenigszins uit den baksteenmuur vooruitsteken.

Daartegen vees den Heer de Vries zelf, als een volleerden schrijnwerker, twee sterke horizontale planken van 3,3 cm. dik, bijna 7 cm. breed en een goede 2,10 m. lang.

Daar den muur in de - uiteraard bescheiden - woning zijner assistente van ongelijke qualiteit is, heeft het den kunstenaar eenige moeite gekost de vereischte gaten in den wand te booren.

Nadat hij daaraan volgens de regels der kunst zijne planken had bevestigd, met inachtname van het feit dat den ondersten legger wel en den bovensten niet tegen eenen plint zou rusten, is hij huiswaarts gekeerd.

Later heeft zijne assistente met speciaal bouwplaksel dat vaklieden kit pleegen te noemen, het geheel voor de veiligheid nog eens versteevigd.

In den grooten weereld

Met eene in deeze kringen vanzelfsprekende fijngevoeligheid hebben de eega en de dochter van den Heer de Vries zich eenige uren over zijne assistente ontfermd.

Daar het meidje nu met zekere regelmaat in het gezelschap van den Heer de Vries zal moeten vertoeven, ware het wenschelijk haar eenig begrip van goeden smaak bij te brengen.

De Dames de Vries hebben daarom het wicht begeleid in haaren zoektocht naar passende kleeding en schoenen.

Zij wisten met tact deeze delicate taak tot een goed einde te brengen.

In den omgang met hunnen echtgenoot en vader wenschen de dames bij voorkeur lieden waarvan den kleeding niet den meester zelf in verlegenheid zou brengen.

Nog meer werkzaamheden

Na het versteevigen der constructie welke dienen moest voor het hangen van den doek waarop het Panorama de Vries zal worden wedergegeven, bleek dat den ondersten legger steeviger aan den muur zat dan den bovensten.

Den lezer behoeft geen doorgedreeven noties van het werk eener schilder of schrijnwerker te bezitten om zich te kunnen voorstellen dat, zoo er al eenige ongelijkheid bestond in de steevigheid, deeze beter in de omgekeerde richting zoude zijn.

Den bovenste legger immers moet niet alleen, zooals den ondersten, het gewicht te draagen van de sergeanten die den doek onder spanning moeten houden, hij moet ook nog de spanning van deezen doek weerstaan, het gewicht van het canvas dat met verf is bestreeken en zelfs, als de nood zich daartoe zoude laten gevoelen, den schilder en zijn hulpje eenig houvast bieden, zoude de eene of de andere het evenwicht verliezen op den trapleer.

Daarom is den Heer de Vries, in de afwezigheid van het meidje, door middel van zoogenaamde hoekijzers, op het bovenste profiel nog eene bijkoomende versteeviging gaan aanbrengen.

Na zijnen arbeid te hebben verricht verklaarde den Heer de Vries tevreden te zijn over de qualiteit en de veiligheid van het geheel.

Hij verklaarde tevens de ruimte en haar uitrusting geschikt voor het aanvatten der schilderwerken.

Wij laten niet na onze lezers over het verloop dezes in te lichten.

